

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010374
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6415010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovanej H. K. za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 15. februára 2017 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 136/2015 zo dňa 7. 11. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej H. K. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 136/2015 zo dňa 7. 11. 2016 bola obž. H. K. uznaná vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustila tým, že
aj napriek tomu, že dňa 19. 9. 2012 bola odvolaná z funkcie predsedníčky Bytového spoločenstva domu č. XXX, IČO: 37 832 603, so sídlom O. F. XXX/X, B., naďalej aj v roku 2013 vyberala neoprávnene v hotovosti zálohové platby za nájom (Preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu) od vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a to od G. P., J. Y., H. R., H. Y., Y. Y., C. P., H. V. a Z. Z., všetci bytom O. F. XXX/X, B. v celkovej výške 4 401,82 eur, ktoré mala ďalej odvieť na účet Bytového spoločenstva, čo však neurobila a uvedenú sumu si neoprávnene ponechala, pričom svojim konaním spôsobila Bytovému spoločenstvu domu č. XXX škodu vo výške minimálne 4 401,82 eur.

Za to bola odsúdená podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanej výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody prvostupňový súd taktiež podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené Bytové spoločenstvo domu č. XXX, so sídlom O. F. XXX/X, B. odkázal na občianskosúdne konanie.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd z hľadiska viny odôvodnil predovšetkým výpoveďou svedka H.. K. Y. a ďalších svedkov Y. Y., G. P., H. V. a C. P. a ďalších, kde osobitne tiež poukazuje na závery znaleckého dokazovania znalkyne A.. R. C. J., z odboru ekonómia a menežment, odvetvie účtovníctva, daňovníctva zo dňa 14. 2. 2014 a najmä príloh tohto znaleckého posudku s tým, že obhajoba obžalovanej, že takmer všetky peniaze, ktoré prevzala od užívateľov bytov vložila do pokladne a preto nemôže ísť o trestný čin sprenevery, považuje za vyvrátenú, nakoľko celé inkriminované obdobie obžalovaná s finančnými prostriedkami výlučne sama disponovala. Prvostupňový súd pritom zdôrazňuje, že o finančných prostriedkoch v pokladni nemala vedomosť ani spoločnosť Účtovná - správcovská s.r.o., ktorá od začiatku roku 2013 Bytovému spoločenstvu viedla účtovníctvo a táto predmetným vlastníkom bytov vykázala nedoplatky na nájmomnom za rok 2013. Osobitne s poukazom na prílohy č. 2 a 3 znalkyne A.. R. C. J. poukazuje prvostupňový súd na skutočnosť, že obžalovaná si z prostriedkov z pokladne

v roku 2013 vyplatila odmenu 1 800,- eur, na svoje meno si vyplatila i právne služby 2x po 100,- eur a zaplatila si taktiež telekomunikačné služby vo výške 161,83 eur. Podľa názoru súdu na predmetné benefity v čase po jej odvolaní z funkcie predsedníčky Bytového spoločenstva nemohla mať nárok, keďže nebola oprávnená konať v mene Bytového spoločenstva. Ďalej osobitne poukazuje prvostupňový súd na skutočnosť, že obžalovaná so zverenými finančnými prostriedkami disponovala až do novembra 2014, kedy agendu odovzdala svedkovi H.. K. Y., kde dovtedy disponovala výlučne sama, bez vedomia nového predsedníctva Bytového spoločenstva s finančnými prostriedkami a to i napriek tomu, že bola opakovane vyzývaná na predloženie účtovných dokladov, teda aj pokladne, avšak túto možnosť dlhodobo odmietala. V konečnom dôsledku v zmysle záverov o vine prvostupňový súd konštatuje, že obžalovaná si zverené veci (peniaze vlastníkov bytov) prisvojila tým, že s nimi nakladala v rozpore s účelom ich určenia, t.j. tieto bezprostredne nepreviedla na účet Bytového spoločenstva a realizovala z nich výdavky, ktoré s činnosťou Bytového spoločenstva celkom zjavne nesúviseli. Prvostupňový súd tiež ustálil ako výšku spôsobenej škody obžalovanou a to škodu vo výške 4 401,82 eur a konštatuje, že obžalovaná sa predmetného konania dopustila v úmysle nepriamom podľa § 15 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pretože vedela, že svojim konaním môže ohroziť alebo dokonca porušiť záujem chránený Tr. zákonom a pre prípad, že také ohrozenie alebo porušenie spôsobí, bola s tým uzročená. Akcentuje pritom ďalej, že obžalovaná majúc vedomosť o tom, že jej v rozhodnom čase nepatrili oprávnenia predsedníčky Bytového spoločenstva, vybrala od vlastníkov bytov peniaze určené na nájomné, a hoci tieto si neprivlastnila v tom zmysle, že si ich ponechala výlučne na svoje potreby (na svojom účte), ale zmarila základný účel ich použitia tým, že ich bezprostredne neodviedla na účet Bytového spoločenstva, ale ponechala ich v pokladni Bytového spoločenstva, ku ktorej mala v rozhodnom čase prístup iba ona sama a s finančnými prostriedkami voľne disponovala bez akéhokoľvek oprávnenia.

V súvislosti s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu tento konštatuje, že obžalovaná bola v roku 2012 4-krát disciplinárne riešená a to v súvislosti s činnosťou Bytového spoločenstva. Doposiaľ súdne trestaná nebola, pričom z miesta bydliska nie je hodnotená negatívne. V intenciách týchto záverov potom prvostupňový súd konštatuje, že u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu s tým, že obžalovanej nič nepriťažovalo. S poukazom potom na prevahu poľahčujúcich okolností, za primeraný potom považoval prvostupňový súd trest pre obžalovanú trest alternatívny a to trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu, ktorá je v danom prípade 24 mesiacov.

V súvislosti s uplatnenými nárokmi na náhradu škody prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že poškodeného a to Bytové spoločenstvo domu č. XXX so sídlom O. F. XXX/ X v B. odkázal na občianskosúdne konanie, nakoľko vzhľadom na čiastočné úhrady obžalovanej a spornosť ich započítania na dlžné nájomné pri ustálení výšky škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie obžalovaná a to prostredníctvom svojho obhajcu. Tento v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že podáva odvolanie čo do výroku o vine, ako i uloženom treste. Zdôrazňuje pritom, že obžalovaná bola dňa 19. 9. 2012 na schôdzi, ktorá nebola uznášaniaschopná protiprávne odvolaná z funkcie, ktoré odvolanie napadla podnetom na polícii, prokuratúre, kde celé konanie trvalo dlhšie ako predpokladala a preto zmeškala lehotu na napadnutie protiprávne prijatého uznesenia pred súdom. Odvolanie z funkcie dňa 19. 9. 2012 považuje za absolútne neplatné. Z uvedeného dôvodu potom pokračovala vo výkone funkcie a prostriedky vybrané od vlastníkov bytov riadne prevzala na pokladničný doklad a použila ich na zabezpečenie potrieb Bytového spoločenstva. Nikdy si neoponechala žiadne finančné prostriedky. Pripúšťa síce, že nedodržala pravidlá nakladania s finančnými prostriedkami, keď tieto nevložila na účet spoločenstva, ale v hotovosti použila na zabezpečenie potrieb spoločenstva. Takéto konanie však nemôže byť trestným činom. Zdôrazňuje, že celá vec slúži iba ako prostriedok na riešenie súkromnoprávných vzťahov, kde poukazuje tiež na závery znaleckého dokazovania, z ktorých vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré boli vybrané obžalovanou, boli použité na zabezpečenie chodu spoločenstva. Rozhodne namieta naplnenie znaku prisvojenia si veci, nakoľko peniaze neboli neoprávnené použité a v závere odvolania tak isto poukazuje na pochybnosti o výške škody s tým, že namieta teda i právnu kvalifikáciu z dôvodu výšky škody, ktorá nebola objektívne preukázaná. Taktiež poukazuje, že všetky finančné prostriedky boli vyúčtované spoločenstvu ku dňu 18. 12. 2014 a to po vynesení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní 15Co 243/2014. Podaním odvolania sa domáha oslobodenia spod obžaloby. Na tomto stanovisku obžalovaná zotrvala i na verejnom zasadnutí, kedy uviedla navyše, že každý pohyb

finančných prostriedkov bol vyvesený na nástenke, takže každý mohol vidieť ako s peniazmi nakladá a že jej účtovníctvo bolo verejné, že sa nedopustila ničoho protiprávneho a žiada, aby bola oslobodená.

Naproti tomu splnomocnenec poškodeného vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovanej uviedol, že odvolanie obžalovanej považuje za neopodstatnené a účelové, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za správny a zákonný a navrhuje, aby odvolanie obžalovanej bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Prvostupňový súd pri dodržaní procesného postupu a taktiež pri rešpektovaní práv obžalovaného na obhajobu rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, kedy vypočul všetkých relevantných svedkov tak, ako ich výpovede podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a to vrátane vykonaného znaleckého dokazovania. Prvostupňový súd následne potom v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne zhodnotil v odôvodnení svojho rozhodnutia jednotlivé výpovede a taktiež i obhajobu obžalovanej, ktorú v danom prípade považoval za nedôvodnú, kde taktiež podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, kde krajský súd sa so všetkými týmito úvahami prvostupňového súdu vrátane zhodnotenia zavinenia v plnom rozsahu stotožňuje a bližšie na ne odkazuje vo svojich podrobnostiach s tým, že je neúčelné ich už opakovať, pretože prvostupňový súd veľmi podrobne tieto skutočnosti rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Krajský súd v Banskej Bystrici je toho názoru, že v danom konkrétnom prípade obžalovaná bola riadne odvolaná z funkcie predsedu Bytového spoločenstva tak, ako to vyplýva zo zápisnice o hlasovaní Spoločenstva vlastníkov bytov a od tohto obdobia úplne svojvoľne obžalovaná odmietla odovzdať novému vedeniu Bytového spoločenstva nielen príslušné doklady, ale i účtovnú agendu. Navyše sama taktiež pokračovala vo výkone funkcie predsedu Bytového spoločenstva, kde preberala od niektorých nájomníkov finančné prostriedky na nájomné a tieto neodviedla novému vedeniu Bytového spoločenstva, ale sama s nimi disponovala a to v mnohých prípadoch tak, ako to podrobne rozviedol prvostupňový súd, úplne svojvoľne a bez opory v schválení vedenia Bytového spoločenstva. Takéto jej konanie našlo odozvu v tej skutočnosti, ako to potvrdil i nový predseda spoločenstva H.. K. Y., že viacerým osobám tak, ako sú špecifikovaní v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu vznikli nedoplatky na nájomnom v minimálnej výške 4 401,82 eur, čo potvrdzuje tak znalecké dokazovanie, ako i výpoveď svedka H.. K. Y.. Navyše ako uvádza prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia s týmito finančnými prostriedkami obžalovaná v kritickom čase disponovala a používala ich bez schválenia vlastníkov bytov a vedenia Bytového spoločenstva a teda nakladala s nimi v rozpore s účelom ich určenia.

Rovnako tak úvahy prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu považuje krajský súd za správne a zodpovedajúce výsledkom dokazovania. Prvostupňový súd uložením alternatívneho trestu, podľa názoru krajského súdu, dodržal všetky zásady potrebné pre určovanie druhu a výmery trestu, zohľadnil pritom doterajšiu bezúhonnosť obžalovanej, ktorú zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, spôsob spáchania trestného činu, ako i jeho následok, taktiež správne prvostupňový súd i zaujal stanovisko k forme zavinenia a prihliadol i na pomery a možnosti nápravy obžalovanej.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, považoval potom odvolanie obžalovanej za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný

prostriedok.